

БРАТЯ ГРИМ
ДЕВОЙКАТА ОТ ЕЛБА И
ЖЕНИЧКАТА ОТ ЗАЛЕ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В Магдебург знаят за красивата девойка от Елба, която понякога излизала от реката, за да пазарува на месния пазар. Тя се обличала като гражданка, много спретнато и чисто, в ръката си имала кошница и излъчвала целомъдреност. Не можела да бъде отличена по нищо от останалите момичета, само дето, ако някой се вгледа по-внимателно или пък знае отнапред, единият край на снежнобялата ѝ престилка бил винаги мокър, като знак за речното ѝ потекло. Един млад месарски калфа се влюбил в нея и я проследявал, докато узнал откъде идва и къде се връща, а в края на краищата скочил с нея във водата. На един рибар, който придружил влюбения и го чакал на брега, тя казала, че ако от потока изплува дървена чиния с ябълка, нещата са добре, в противен случай не са. Малко след това обаче проблеснал червен лъч, което доказвало, че родствениците на девойката от Елба не са харесали жениха и са го убили. За това има, прочее, и съвсем други разкази, според които невестата се гмурнала във водата, а младежът седнал на брега да я чака. Долу тя трябвало да помоли родителите си за позволение да се ожени, ала преди това трябвало да съобщи на братята си; вместо отговор горе изплувало кърваво петно, което означава, че те са убили нея самата.

И от Заале понякога излизали русалки, отивали в град Заалфелд и купували месо от сергиите. Различавали ги единствено по големите страшни очи и по оставящите мокра следа шлейфове на роклите им. Те трябва да са били подменени човешки деца, вместо които русалките са оставили горе своите уродчета. Пред градските порти на Хале има нещо като кръгла водна площ, наречена Езерото на русалките, от което в града отиват на покупки жени, които също могат да бъдат разпознати по мокрите ръбове на дрехите им. Иначе те се обличат, говорят и се разплащат досущ като нас.

Недалеч от Лайпциг една русалка била виждана често по улиците. Тя се въртяла заедно с останалите селянки из седмичния пазар с кошница в ръка и купувала провизии. След което си тръгвала, без обаче да размени дори дума с някого, не поздравявала и не благодаряла никому на улицата, ала когато купувала нещо, знаела също като останалите жени да се препира и пазари. Веднъж двама я проследили и видели как тя оставя кошницата си до едно малко езерце, след което кошницата изчезнала заедно с женичката. Облеклото ѝ не се

отличавало от това на останалите жени, само дето долната част на роклята ѝ била мокра на две педи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.